

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

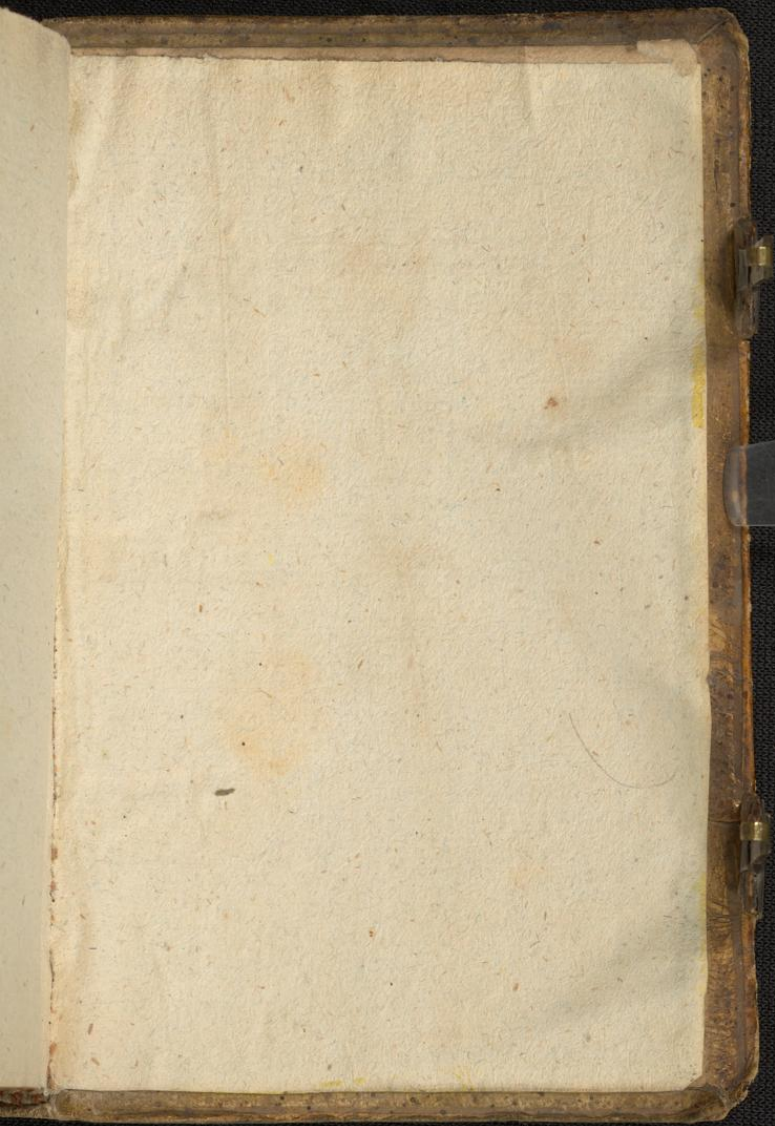
HIER||EMIAE PRO||PHETAE || THRENI.|| ... ||

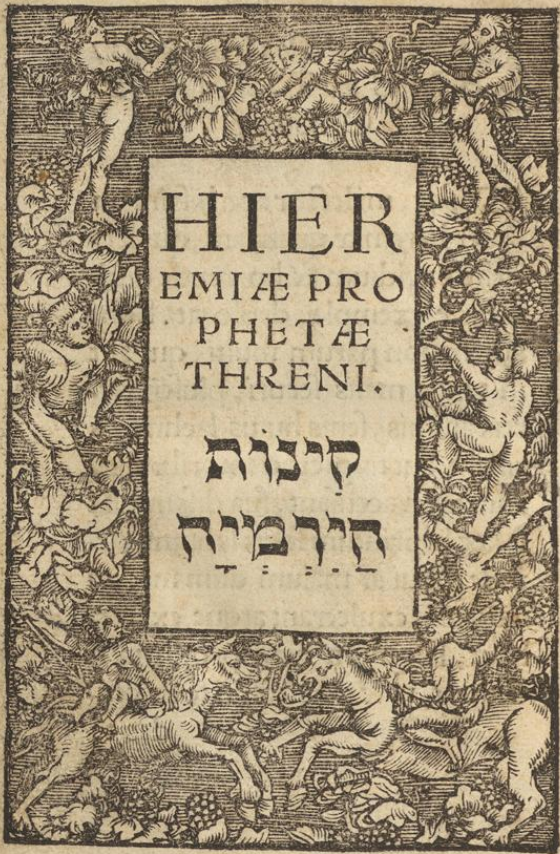
Melanchthon, Philipp

Wittenberg, 1524

[urn:nbn:de:bsz:31-270742](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270742)

HIER
EMIÆ PRO
PHETÆ
THRENI.

קִינּוֹת
תִּירְמִיָּה

PHILIPPVS ME/
LANCHTON LE/
CTORIS.

ECce, mi lector acerbissimam
Hieremiæ querelam, qui Ec-
clesiæ excidium & horrenda diui-
næ iræ exempla, deplorat. Sunt
autem non parum multi, qui aut
in tantis malis securi, plusq; fer-
reis animis, senis huius lachrimas
rident, aut tragicis clamorib. alio-
rum vitia accusant, sua dissimulāt
Næc hi primum foris sapiunt, de-
inde grauis. malum dum mederi
student, exulcerant atque exacer-
bant, Domum vero propheta te
deducit, ut te explices, in te descen-
das, te

das, tecum expostules, miserearis
aliorum, tibi succenseas, te accu-
ses, pro se quisq; magna fabulæ
huius pars sumus, suis quisq; vi-
tjjs, & a nobis, & a reliqua ecclē-
sia deum alienamus. Hęc vtinam
apud te expendās, cum hunc li-
bellum in manus acceperis. Sed
o miseros nos, qui vsque adeo oc-
calluimus, vt tanti mali vim ne sen-
tiamus quidem, quos sic fascina-
uit impietas, vt erubescere, quē-
admodum Hieremias queritur,
nequeamus, Verbum dei paulo
ante velut Cimmerijs tenebris ob-
rutum latebat, nuper, posteaquā
emerisit iterum diuino beneficio,
vertitur, vt Ezechiel ait, in canti-

A ij

cum oris, Quotus quisque rei pre-
tium considerat? Quotus quisque
ad pietatem animum adijcit? cum
interea dei nomen nemo non ha-
beat in ore. Porro si quem Hiere-
miæ lachrimæ mouent, Is ex hoc
libello non modo ecclesię cladem,
sed vim etiam fidei cognoscet. Nā
cum agnoscat iram dei Propheta
tamen non dubitat vel iratum, at-
que alienatum adoriri ac interpel-
lare, & a calamitatis auctore salu-
tem sperare, ac poscere. Quod ex-
emplum quantum habeat momē-
ti ad cōfirmandam piā mentem
facile intelligent qui Christū pro-
pius norunt.

ושבת כרד העיר
רבותי עם תורתו
באלמנת רבותי
בגוים שרתי

איכה

במדינות תורת למס :

בנה תכנה בלילה ודמעתה על-

לחה אין לה מנוח מפל - אהבת

כל רעות בגור בה תיר לה לאיכוס

גלתה והיורה מעני ומרב :

עונה היא ישבת בגוים לא מוצאת

מנוח כל - ורפיה השיגת בין ת

המצרים : רוכי ציון אבילות

מבלי באי מועד כל - שערות שו

שוממין כהצנים האצחוס בתולתיה

צוגות והיא מר - לה :

תיר צריח לדאש איכוס שלו ביר

A in

יהוה הוציא על רב פשעים עוללות
הלכו שבו לפני צר
ויצא מן בית ציון כל הדרה היו
שניה באלים לא מצאו מרעה ו
וילכו בלא נה לפני דורת
זכרה ירושלים ומי עניה ומרונית
כל מהמדיה אשר היו מימי קדם
בגפל עמה ביד צר ואין עוזר לה
ראת צרים שחקו על משבתה
חטא חטאת ירושלים על כן ל
לגינת היתה כל מבפניה היולות
כי ראי ערותה גם היא נאנחה ו
ותשב אחר
טמאתה בשולית
לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין
מנחם לה ראת יהוה את עניי כי
תגדיל אויב
ידו פגש צר על
(כל מה

על- מהמדות בני- נאהה גוים באי
מקדשה אשר צייתה לא יטא ט
בקהל לה : כל עמה גאנתים
ממקשים להם נתנו מהמדותם ט
באבל להשיב נפש ראה יהוה י
והביטה בני תייתי זוללה :

לוא אליכם על- עברי דוד הביט
דראג אם יש מטאגט טמטאני א
אשר עולל לג אשר הוגה יהוה ט
ביום הוה אפו : ממרום שלה
אש בעצמתי וירצנה פוש נשת ל
לרגלי השיטני אחר נתני ש
שוממה על- הים דוד :

ושקו על פשעי בודו ושתרגו
עלו על- אנאני הנשיל כהי ג
נתני אנוי בודו לא אונל קום :

A. iii

סלה כל-אפירי ארני בקרני
קרא עלי מועד לשבו בחורי גת
זרה ארני לכתולת בת-יהודה :
על-אלה אני בבית עיני עיני
ירדה מים כי נחם ממני מנחם מ
משיב נפשי היו בני שוממים ב
כי-גבר ארוב : פרשה ציון
בנות איו מנחם לת צנה יהנה ל
ליצקב סביביו צניו תחת ירושלים
לנה מניהם : צדיק הוא
יהנה כי פיהו מריתו שמעו-נא
כל-עמים וראו מנאכי בתולתי ו
ובהורי חלכו בשבי : קראתי
למאחבי המה רמוני בהני וקני ב
בעיר גועי כי בקשו-אכל למי ו
נרשבו את-נפשם : ראה יהנה
מי צני

כִּי-צָר לִי מִעַי חֲמוּרֵמוֹר וְחַפָּה לִּי
לְבִי בְקֶרְבִי כִי מוֹרוּ מִרִיחֵי מַחֲוֹז
שִׁבְלָה חָרַב בְּבֵית בְּמֹת :

שָׁמְעוּ כִי נִאֲנַחַח אֲנִי אִין מִנַּחֵם
לִי בַל-אֵיבֵי שָׁמְעוּ רַעְתִּי שִׁשׁוּ כִי
אִפֶּה עֲשִׂיתָ חֲבֹאת יוֹם-קִרְאתָ י
וְיָחִיו בְּמֹנִי : תֵּבֵא בַל
רַעְתָם לְפִינִי וְעוֹלֵל לְמוֹ פֶּאֶשׁוּ ע
עֲלֵלָה לִי עַל-בַּל-פֶּשַׁעַי כִּי רַבּוֹת
אֲנַחְתִּי לְפִי רַבִּי :

כ

A v

*

אֵינֶנּוּ

יָעִיב מֵאִפְסֵי אֵינֶנּוּ אֶבֶן
בֵּת אֵינֶנּוּ הַשְּׁלִיבִי מ
מִשְׁמִימִים אֶרֶץ הַפְּאֵרֶה
יִשְׂרָאֵל וְלֹא זָכַר הַדּוֹם נִגְלִיו מ
כִּיּוֹם אִפְסֵי : כֹּלֵשׁ אֵינֶנּוּ לֹא
הִמְלֵךְ אֶת כָּל גְּאוֹת יַעֲקֹב הַדּוֹם מ
בְּעִבְרָתוֹ מִבְּנֵי בֵּת יִתְרוֹת הַגִּישׁ
לְאֶרֶץ חֵלֶל מִמַּלְכֵת וְשָׁרִית :
גִּישׁ בְּחַר־י אֶת כָּל קִרְיַת יִשְׂרָאֵל ה
הַשִּׁיב אֶהְיֶה יִמְיָנוּ מִמִּנֵּי אֵינֶנּוּ ג
וַיִּכְשַׁר בְּיַעֲקֹב כֹּאֵשׁ לִתְבַּת אֶתֶּלֶת
סִבִּיב : בְּרַח קִשְׁתּוֹ כִּאֲרִיב
נִצַּח יִמְיָנוּ כִּצֹר נִתְרוֹג כֵּל מִחֲמַדֵּי
- צִוּן הַמֶּלֶךְ בֵּת אֵינֶנּוּ שְׁפַר כֹּאֵשׁ ה
הַמִּתּוֹ : תִּיהֵ אֵינֶנּוּ כִּאֲרִיב
כֹּלֵשׁ יִשְׂרָאֵל כֹּלֵשׁ כָּל - אֲרִמְיָנוּתִים

שחת מכצרוו וירב בבת - יהנות
מאנית ואנית : ויהמס בצנ
שבו שחת מעדו שבה יהנות באית
מועד ושבת וינאז בזעם אפו מ
מלה וכחן : ונה ארני מוזבחר
נאר מקדשו הסגיר ביד אויב ה
הומת ארמונותיה קול נתגו בבית
יהנה כיום מועד : השב
יהנה להשחית הומת בת ציון ג
צטת קו לא השיב ירו מפלע ו
ויאכל חל והומת יהבו אמללה :
טבעו בארז שערות אבן ו
ושבר בריהות מלכה ושנית ב
בגוים אין הורה גם גבראית לא-
מיצאי חוזן מיהנות : ושבו
לארז ודמו וקני בת - צית העלה

עפר על-ראשם חגרו שקנים ה
חוריו לארץ ואשן בתולות יו
ירושלם : בלו ברמעות עיני
חמרמרו מעי ושבן לארץ כבדי
על-שכר בת-עמי בעטת עולל ו
ויוצק ברחבות קריה : לאמתם
יאמרו איה דגן ויוון בהתעטפם ב
בחלל ברחבות עיר בהשתפה ו
צפשמ אל-חוק אמתם : מת
אעידה מת ארמה לה חבת וירושלם
מת אשנה לה ואנחמה בתולת-בת
איון כי גורל בים שברך מי ירפא-
לה : וביאיד חזו לה שוא י
תפל ולא-גלג על-עונך לחשיב
שביתך ורחוץ לך משאות שוא ו
ימרוחיים : ספקו עליך נפלים

בְּלִיעֲמֵרֵי דָרֶךְ שְׂרָקוֹ וַיִּנְעַר רֹאשׁוֹ
עַל־בֵּית יְרוּשָׁלַם הַזֹּאת הָעִיר שֶׁ
שֵׁי־אִמְרוֹ בְּלִילָה יָפִי מִשׁוֹשׁ לְכָל־
הָאָרֶץ : פָּצוּ עֲלֵיהֶם פִּתְחֵם בְּלִי־
אֵיבֹרֶה שְׂרָקוֹ וַיִּחְרְקוּ שֵׁן אִמְרוֹ בֵּן
בְּלִיעֲמֵר אֵת זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּיְיָנִיחוּ מִ
מִצְרָאֵי־וַאֲיִנוּ : עֲשֵׂה יְהוָה
אֲשֶׁר זָמַם בְּעַם אֲמֹרְתוֹ אֲשֶׁר־צִוָּה
מִיָּמֵי קִדְּם תְּרוֹס וְלֹא הִמְלִל וַיִּשְׁמַח
עֲלֵיהֶם אֲנִי־בַּיּוֹם קִרְן צִרְיָה :
צִעַק לִבָּם אֶל אֲרֻזֵי הַוּמָת בֵּית־צִ
צִיֹּן הַחֲרֻדִי בְּנַחַל דְּמַעַתַּה יוֹמָם וְ
לַלַּיְלָה אֶל־תַּחְתֵּי פּוּגַת־לֶךְ אֶל־הַדָּם
בֵּית־עֵינֵי־וְ : קִרְמֵי דָגֵי בְּלִילָה
לְרֹאשׁ אֲשִׁמְרוֹתֶי שִׁמְנֵי בַמּוֹס לִפְנֵי
גִבְהַת־פְּנֵי אֲרֻזֵי־שֵׁן אֲלֵינוּ בְּפִנֵּי־וְ

על־נפש עולליו העטופים ברעב
בראש כל־חיצות : ראה יהוה
והפיטה למי עוללת בת אם ת
תאבלנה ושום פנים עללי טפחים
אם יהרג במקדש ארצי בתן ונביא
: שבבו לארץ חיצות בער וזקן
פתולתי ובהורי גפלו בהרב תראת
ביום אפך טבתה ולא המלח :
הקנא ביום מועד מאגורי מסניב
ולא היה ביום את יהוה פלוט ו
ושריד אשר טפתתי ורפיתי איבתי
בלם :

X

אז

הגורו ואלו בני ישראל
עמיתו : אלהי הגורו
השם ולא אנו :

כי ישם יתפרו וזו על היום :
בלה בשנו ועורי שפר עצמותי
: בנה עלי ויקח ראש ותלאת :
במחשבים הושינוני במתי
עולם : וזו בערו ולא אנו
הכפיו ונחשתי : אם כי אצק
ואשבע שהם תפילתי : וזו
דרכי נאצית ותולתי ענת :

דב ארנב הוא לי אריה במסתרים
: דרכי סורר ונפשהגי ש
שמוני שומם : דרך קשתו ו
ויצטנו במסנא לחז : הניא
בגליתי בני אשפתו : תייתי

שחוק לכל עמי זגונתם כל היום :
חשביעני במרוזים חרונני לענת
: ויגרס בחצץ שני הכפישני
באפר : ותזנה משלום בפשי
זשיתי טובה : ואמר אבד
בצהי ותחלתי מיהנה : זכר
עניי ומרוזי לענת וראש :
זכור הזכור ותשיח עלי בפשי :
זאת אשיב אל לפי על - בן
אוהיל : חסדי יהנה כי לא -
המנו כי לא - בלג רחמיו :
חדשים לבקרים רבה אמונתך :
חלקי יהנה אמרה בפשי על - בן
אוהיל לו : טוב יהנה לקוו
לפוש תדרשנו טוב ויהיל
נרומם לתשועת יהנות : טוב
לאבד

לגבר בני יִשְׂרָאֵל עַל בּוֹעֲרֵיהֶם :
יִשָּׁב בְּכָד וְיִדַּם בְּנֹטֵל עָלָיו :
יִתֵּן בַּעֲפֹר פִּתְחוֹ אֲזֵלֵי יֵשׁ חֲקוּת :
יִתֵּן לַמִּבְחָה לְהִי יִשְׁבַּע בַּחֲרֻפֹת :
בְּנֵי לֹא יִזְנֶה לְשׂוֹלֵם אֲדֹנָי :
בְּנֵי אִם הוֹגֵה וְרָהֵם בְּנֹב הַסְדִּי :
בְּנֵי לֹא עָנָה מִלֵּבּוֹ וַיִּגָּא בְנֵי - א
אִישׁ : לְנֹמָא תַחַת וְגַלְיֵי בַל -
אֲסִירֵי אֲרָז : לְחֲסוֹת מִשִּׁפְט
צַדִּיק וְגַא מִפִּי עֲלִיּוֹת : לְעֵנֵת אֲנִים
עֲרִיבֵי אֲדֹנָי לֹא נִאֵה : מִי - נָת
אִמְרוּ וַתְּהִי אֲדֹנָי לֹא אֲנִי :
מִפִּי עֲלִיּוֹת לֹא תִזְנֶה חֲרָעוֹת וְחֲסוֹב
מִת - יִתְאַוֵּן אֲנִים חֵי גִבֹר
עַל - הַטָּאוֹ : וַחֲפִשֶׁת דְּרִבְיִנֵּי
וַחֲקָרְתָּ וַיִּשְׁבַּח עַד - יְהוָה :
B

וְשָׂא לְעֵינָיו אֶל-עַמּוּס אֶל-אֵל נ
מִשְׁמַיִם : וְהָיוּ שְׁשָׁעֵינוּ נִמ
וְיִמְרִינוּ אִתָּהּ לֹא סִלְהֵת :
סִנְתָה נִצַּח וְהַדְרִיכֵנוּ הַנְּגִיף וְלֹא
הַמְלִיךָ : סִנְתָה נְעִנֵנוּ לֵךְ מֵעֲבוּר
הַמְלִיךָ : סִנְתָה וּמֵאוֹס הַשְׁיִמְנוּ
בְּקִרְבֵּי הַעַמּוּס : פָּאֵנוּ עֲלֵינוּ
פִּיחֵם כֹּל - אִיבֵינוּ : פִּיחֵנוּ וְנִפְחֵת
הִיחֵנוּ לֵנוּ הַשְׁאֵת וְהַשְׁטֵנוּ : פִּלְגֵנוּ
- מִיֹּם הָיוּ עֵינֵינוּ עַל-שִׁבְנוּ בַת-ע
עַמּוּי : עֵינֵינוּ נִצַּח וְלֹא תִדְמֵת
מֵאֵין תִּפְגּוֹת : עַד וְשִׁקִּיֹּת נ
זִירָא יְהוּה מִשְׁמַיִם : עֵינֵינוּ ע
עוֹלָלֵת לְנַפְשֵׁי מִכֹּל פְּגוֹת עֵירֵינוּ :
אִדּוּ צִדְדֵינוּ בְּצַפּוֹר אִיבֵנוּ הַנּוֹס :
צִמְתָנוּ בְּפִנּוּ הַיָּי וְיִדְרֵנוּ אִבְנוּ פִי :
צִמְנוּ

צפּוּ מִיּוֹם עַל- וְאִשֵּׁי אִמּוֹתַי ז
זְכוּרָתִי : קְרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה
מִבְּנוֹ תְּחִיבוֹת : קוֹלִי שָׁמְעָה
אֶל- תְּעַלֵּם אֲזוּךְ לְרוּחֹתִי לְשׁוֹעֲתִי :
קִרְבָּה בְּיוֹם אֶקְרָאךָ אִמּוֹת אֶל-
תִּירָא : רַבָּה אֲדַגֵּי נִיבִי וּפְשִׁי
זָאלֶת חַיִּי : רְאִיבָה יְהוָה עֲוֹתַי
שִׁפְטָה מִשִּׁפְטֵי : רְאִיבָה כָּל-
זְקֻמָּתָם כָּל- מִהְשַׁבְתָּם לִי :
שָׁמְעָה הִרְפָּתָם יְהוָה כָּל- מִהְשַׁבְתָּם
עָלַי : שִׁפְטֵי קָמִי וְהַגִּיזִים
עָלַי כָּל- הַיּוֹם : שִׁבְתָּם ו
וְקִימָתָם חִבִּטָּה אֲנִי מִנְּגִיבָתָם :
תָּשִׁיב לָהֶם אֲמוּל יְהוָה כִּי
כַּמְעַשְׂתָּה יִנְיָהֶם : תִּתֵּן ל
לָהֶם מַגֵּזַת- לֵב תִּזְלַתְךָ לָהֶם

B η

תְּהִלַּת כְּבוֹד וְתַשְׁמִינָם מ
מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה :

ר

יוֹעֵם זָהָב וְשֵׁנָא ת

תְּהִלַּת הַטּוֹב הַש

הַשְׁתַּפְּכֻנָה אֲנִי - ק

אֵיכָה

קוֹשׁ בּוֹאֵשׁ בְּל־הַיְצוֹת :

בְּנֵי צִיּוֹן הַיּוֹקִיּוֹם הַמְּסַלְאִים בְּפִי

אֵיכָה נִחְשְׁבוּ לַגִּבּוֹרִי - הַרְשׁ מַעֲשֵׂה

יְדֵי יְהוָה : גַּם תַּעֲזוּב - הַלְצוּ

שׁוֹר הַיְנִיקָה גּוֹרִיתָן בַּת־עַמִּי לְאֲבוֹד

בְּיָעִים בְּמַדְבָּר : דַּבֵּק לְשׁוֹן

יְדֵיךְ אֶל־חֲבוּ בְּצַמָּא עוֹלָלִים ש

שְׂאֵלֶיךָ לֶחֶם פִּרְשׁ אֵיךְ לֶחֶם :

תֹּאבְלִים

האבלים למעונים נשמו ה
בחרצות האמונים עלי תולע חבקה
אשפתות ; ויגדל עון בת -
עמי מחטאת סוס חתפוכה כמו -
רגע ולא חלה בה ימים ;
זכו גזירת משלג צחי מחלב א
אנמו עצם מפנינים ספיר גזרתם
חשה משחור הארם לא
זכרו בחרצות צפו עורם על - ע
עצמם ובש היה כעץ ; ט
טובים היו הללי הרב מחללי ר
רעב שהם יזכו מוקרים מתגובת
שני ; ירו נשים והמניות
בשלה ולירחן היו לבנות למו פ
בשבר בת - עמי ; בלה יחנת
את המות שפך הרוח אפר ויצת -

B ij

אש בנין ומאכל יסודות :
לא האמינו מלכו ארז וכל ישרי
הכל מי נטא אר ואינו בשערי י
ירושלים : מהטאת נבואות
עונה פתנית השפנים בקרבה זם
צדיקים : ועי עורים פחוצות
גזאלו פנים עלא יונלו יגעו מ
בלבושיתם : סרוו סמא ק
קראו למו סרוו סרוו אל תגעו מי
וצו גם ועי אמרו פגום לא יי
יוספו לגור : פני יהוה תלסם
לא יוסית לתפיטם פני פתנים לא
נשא זקנים לא הנגו :
עדינה תכלינה עינינו אל עורתנו
תכל בעפתנו אפינו אל - גוי לא
יושע : צרו אצנינו מלכת
ברכהינו

אֶרְחֹבְתֵינוּ קִרְבֵּי קִצְנוּ מִלֵּאגֵי יַמֵּינוּ
כִּי - כֹּה קִצְנוּ : קְלוּם הוּא
וְדַפְנוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם עַל-חַתְרוֹס
דִּלְקָנוּ בַּמִּדְבָּר אֲרֻבֵי לֵנוּ :
רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה וְלִבֵּנוּ פֶּ
בְּשִׁחִיתוֹתֵם אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּעַלְוֵנוּ
נִחַתָּה בַּגּוֹיִם : שׁוֹשֵׁי וְשִׁמְתֵי
בַת-אֲדוֹם יִשְׁכְּתֵי בְּאֶרֶץ עֵינֵי צֶם
עַלֵינוּ תַעֲבֹר-כּוֹס הַשִּׁבְרִי וְתַחֲעֲרֵי
תָם עֵינֵינוּ בַת-אֵינוֹן לֹא יִ
יִוֹסִיחַ לְתַגְלוֹתֶיךָ מִקֵּד עֵינֵינוּ בַת-א
אֲדוֹם גֹּלָת עַל-חֲטָאֵינוּ :

B iiiij

ח

יהודה : שרים ביום נתלך
פני זקנים לא נחברו : בחורים
טחון ושאג וזערים בעץ בשלו :
זקנים משער שבתו בחורים
מוגינתם : שבת משוש לבנו
נחמד לאבל מהלבו : נפלת
עטרת ראשינו אי-נא לנו כי ה
חטנו : על זה היה דוח לבנו
על-אלה חטנו ענינו : על
הר-ציון ששמים שועלים חלבו-
נו : אפת יהנה לעולם השב
בסאך לרור ורור : למה לנצח
תשבתנו העובנו לארך ימים :
השיבנו יהנה אליך ונשובה ה
הדש ימינו בקום : כי אם
מאס מאסתנו קצפת עלינו ער-

B v

מאר : השיכנו יהוה אליך
ונשובה ה'ש נמינו בקום :

EX NONO CAPITB
DANIELIS PRO
PHETAE.

Oratio ארני האל הגדול ו
Danielis, והנורא שמר הקרית
ול
והחסד לאהביו
ולשמרי מצותיו :

אָרְנֵי

הַטְּאֵנוּ וְעֲנוּנוּ וְהַרְשָׁעֵנוּ וְמִרְדָּנוּ וְ
נִסְוֵנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִבְּרִיתֶיךָ :
וְלֹא שָׁמְעֵנוּ אֶל עֲבוּרֶיךָ הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר נִפְרָה בְּשִׁמְךָ אֶל מַלְכֵינוּ שֶׁ
שָׂרְיָנוּ וְאַכְתִּירָנוּ וְאֵל כָּל עַם הָאָרֶץ
לֵבְךָ אֲרֵנִי חֲנוּקָה וְלֵבִי בִשְׁתֵּי
הַפְּגִים בָּיָס חֲזָקָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְ

גְּלוּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם וְלִבְלֵ - יִשְׂרָאֵל
הַקְּדוּבִים וְהַרְחִיקִים כָּל - הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר תִּרְחַקֶם שָׁם בְּמַעַלְמֵ אֲשֶׁר
מַעַל גִּבּוֹן : יִהְיֶה לָנוּ בְּשֵׁת
הַפָּנִים לְמַלְכֵינוּ לְשִׁרְיָנוּ וְלְאַתְיָנוּ
אֲשֶׁר חֲטָאנוּ לָךְ : לְאֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ
הַרְחָמִים וְחַסְדֵי יְהוָה בֵּי מִרְדּוֹנוֹ בּוֹ
: וְלֹא שְׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱ
אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּתוֹרֹתָיו אֲשֶׁר צִוָּה
לְפָנֵינוּ מִיַּד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים :
זָכַר יִשְׂרָאֵל עֲבָרָה אֶת הַיּוֹרֵת וְסוּר
לְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ בְּקֶלֶךְ וְחַפֵּה עֲלֵינוּ
הָאֵלֶּה וְחַשְׁבַּעַת אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּ
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָד הָאֱלֹהִים בֵּי ה
חֲטָאנוּ לָךְ : וְקַם אֶת דְּבוּרָה
אֲשֶׁר דִּבַּר עֲלֵינוּ וְעַל שְׁפָטֵינוּ אֱ

אשר שפסונו להביא עלינו נעה
גדלה אשר לא - ועשתה תחת כל
חשמים באשר ועשתה בירושלם
באשר בתוב בתורת משה
את כל הרעה הזאת באה עלינו ו
ולא חלינו את פני יהוה אל חינו
לשוב מעונינו ולחשוב באמתך
וישקר יהוה על הרעה
ויבאה עלינו כי צדיק יהוה א
אל חינו על כל מעשיו אשר עשה
ולא שמענו בקלו ועתה
ארנו אל חינו אשר הוצאתה את -
עמך מארץ מצרים בני הוצק ו
והעש - לך שם ביום הזה חסאנו
ושענו : ארנו ככל - אנקתיך
ישב בא אפך ותמתך מעיניך יר

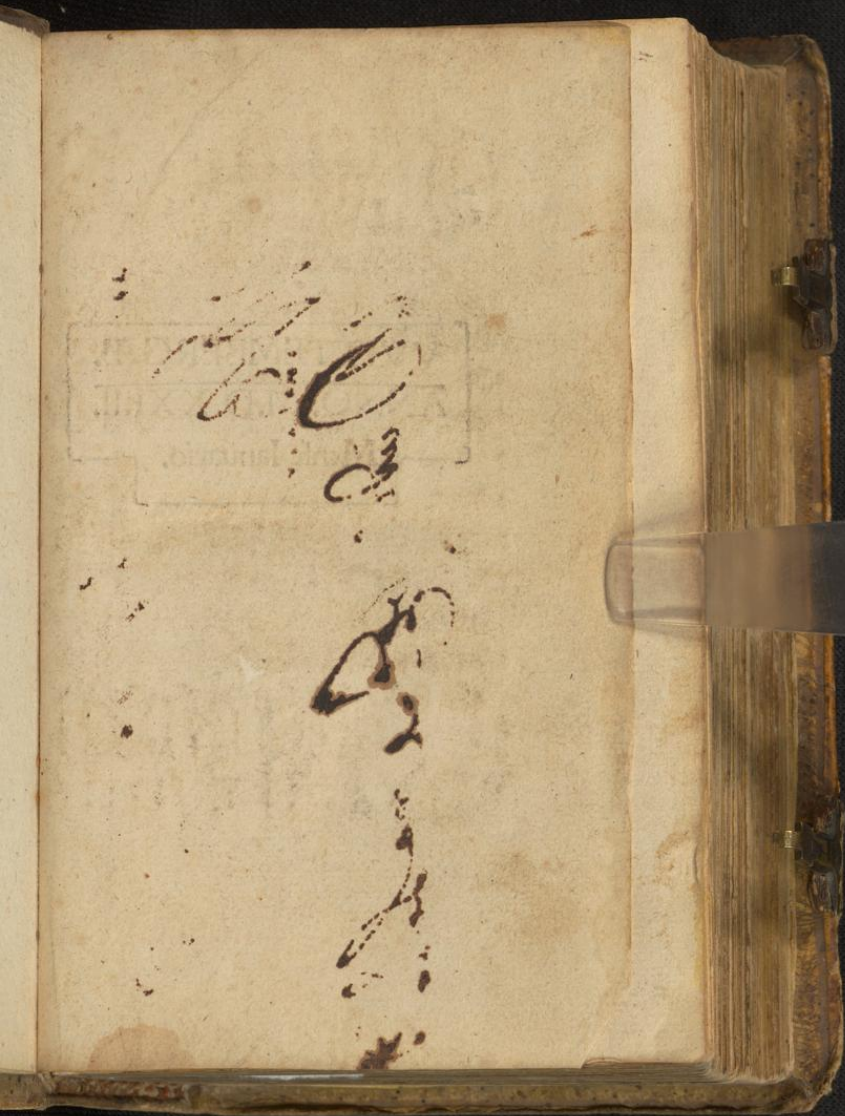
ירושלם ועמד להרפה לכל -- ס
 סביבותיו ; ועפה שמע
 אלתינו אל-הפלת עבדך ואל-ת
 תהנוניו והאר פניך על--מקדשך
 השמים למען אדני ; הטה י
 אלהי אונך ושמע פקה עיניך ו
 נראה שממתיו והעיר אשר ג
 וקרא שמך עליה כי לא על--ג
 אדקתינו אנהנו מפילים תהנונינו
 לפניך כי על-רחמיך הרבים ;
 אדני שמעת אדני סלחה אדני ת
 תקשיבה ועשה אל-תאחר למענה
 אלהי כי שמך וקרא על-עירך ו
 ועל-עמך ;

חוק

ak

M2 A 75151 R

VVITTEMBERGÆ.
ANNO. M.D. XXIII.
Menſe Ianuario.

4. 10. 1600

(47738)

p. 10.

n. 248.

